

Ötödik Nap

Dalriada

Élet tört fel dalaikból,
Lángolt szívükben a harag,
Iszony csengett szavaikból,
S testükből emeltek falat.
Nézték gyermekek halálát,
És csak sírtak tehetetlen.
A Halál ölelte aráját, s
Népük maradt temetetlen.

"Élő smaragdot kér a Haragos Úr,
Rám néz most minden,
Családom gyászba borul.
Egy éj, és elvégezve...
A csendet nézem, érzem
Lelkem messze szabadon száll,
Egyé válok népem büszke őseivel
S véremtől gyógyul a Föld."

Az Ősök Ősének eljöttekkor
Nem létezett még szó,
Csak hit, amely halált kívánt:
Szíveket faló.
Két erő vívta örök harcát
Téren innen és túl:
Az egyik tanított és épített,
A másik áldozott vadul.

"Tollas Kígyó, mondd, hogy létezhetsz,
Ha nem táplál a vér?!"

"A bölcs tudás, s a béke
A vérnél többet ér."

"Márpedig én Füstölgő Tükör,
Én voltam itt előbb,
S tudásod már semmit sem ér
Ha vérzel színem előtt."

"Taníts, érlelj, kutasd az újat
Békés-vértelen,
Mert az Ötödik Napban jár a világ,
S az időnk nem végtelen."

"Épp' ezért kell gyilkolni,
Ezért ember-szívet falok,
Életben kell tartani
Az Ötödik Napot.
Letépett testrészekkel,
Ürüléssel díszítem magam,
Belekkkel, zsigerekkel
Fonom be lobogó hajam.
Lenyúzott emberbőrbe öltözve
Éltetem a Napot,
Mert így őrizhetjük meg,
Mit a teremtető ránk hagyott."

"Elmegyek hát, de emlékezzetek:

Visszatérek még!
A Keleti Tengeren túlról jövök,
S velem lesz az ég!
Hagyjatok fel a gyilkolással,
S teremtsetek jövőt,
Az utat megmutattam,
És most gyújtsetek erőt!"

Távoli kéklő hegyek között,
Magasan, tenger felett
Tovább élt a nép, amely
Áldozat szívet evett.
Tudásuk lassan elveszett,
És a múlt ködébe merült,
Véres templomaik árnya maradt csak,
A többi sírba került.

Élet tört fel...